

- ми дадохте да ямъ; ожедиѣхъ, и не мя напоих-
 43 те; Страненъ бѣхъ, и не мя прибрахте; голъ
бѣхъ, и не мя облѣкохте; боленъ и въ тъмницѣ
 44 *бѣхъ*, и не мя посѣтихте. Тогази ще му отгово-
 рятъ и тѣ и ще рекътъ: Господи, кога тя ви-
 дѣхмы гладенъ, или жеденъ, или страненъ, или
 голъ, или боленъ, или въ тъмницѣ, и не ти по-
 45 служихмы? Тогазь ще отговори и ще имъ ре-
 че: Истинѣ ви казувамъ, колкото че не сте сто-
 рили *това* на едного отъ тѣзи най малкы-тѣ,
 нито на мене сте *го* сторили.
 46 И ще отидѣтъ тѣ въ вѣчнѣ мѣжѣ; а пра-
 ведни-тѣ въ животъ вѣчный.

ГЛАВА 26.

- 1 И когато свърши Исусъ всички тѣзи думы,
 2 рече на ученицы-тѣ си: Знаете че слѣдъ два дни
 ще бѣде Пасха, и Сынъ челоѣческый ще бѣде
 прѣдаденъ на распятіе.
 3 Тогази ся събрахъ първосвященници-тѣ и
 книжници-тѣ и старѣйшины-тѣ отъ народа въ
 дворъ-тѣ на първосвященника, който ся казу-
 4 ваше Каіафа, И наговорихъ ся да уловятъ И-
 5 суса съ измамъ, и да го убіѣтъ. Но думажъ:
 Да не е въ празникъ-тѣ, за да не стане мѣлва
 между народъ-тѣ.
 6 А Исусъ като бѣше въ Виѳаніѣ, въ домъ-тѣ
 7 на Симона прокаженнаго, Пристѣпи при него же-
 на която имаше *въ сѣдѣ* алавастренъ много скъпо
 миро, и възливалше *го* на главѣ-тѣ му като бѣ
 8 сѣднѣлъ на трѣпезѣ-тѣ. А ученицы-тѣ му, като
 видѣхъ *това*, възнегодовахъ и думажъ: За как-
 9 во тая пагуба? Защото това миро можаше да ся
 продаде на голѣмъ цѣнѣ, и да ся раздаде на си-
 10 ромасы-тѣ. Но Исусъ позна *това* и рече имъ:
 11 Защо досаждате на женѣ-тѣ? защото добрѣ